

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

**Виконавчий комітет
Володимирівської сільської ради
Кіровоградського району
Кіровоградської області**

вул. Куйбишева, 10, с. Володимирівка,
Кіровоградський район,
Кіровоградська область

Пропозиції щодо удосконалення проектів регуляторних актів

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Володимирівської сільської ради Кіровоградського району Кіровоградської області «Про встановлення єдиного податку» (далі - Проект 1), «Про встановлення податку на майно в частині платі за землю» (далі - Проект 2), «Про встановлення податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» (далі - Проект 3) (далі – проекти рішень) та документи, що надані до них листом виконавчого комітету Володимирівської сільської ради Кіровоградського району Кіровоградської області від 15.08.2017 № 289.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної планово-бюджетної комісії Володимирівської сільської ради щодо їх регуляторного впливу (далі - експертні висновки) та аналізів регуляторного впливу проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено наступне.

Щодо проектів рішень в цілому

1. Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 Кодексу, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Так, підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 Кодексу встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 Кодексу.

Однак, не всі обов'язкові елементи податків, що передбачені статтею 7 Кодексу, визначені у проектах рішень, наприклад: Проектом 1 не встановлено об'єкт та база оподаткування для платників єдиного податку першої та другої груп, Проектом 2 не визначено порядок сплати податку, Проектом 3 не визначено строк та порядок сплати податку.

У зв'язку з вищевикладеним, пропонуємо у проектах рішень визначити всі обов'язкові елементи для відповідного податку або зробити посилання на конкретні положення Кодексу (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони встановлені.

2. Назви проектів рішень потребують редакційних правок в частині доповнення назвою сільської ради, на території якої місцеві податки є обов'язковими до сплати, та роком, на який встановлюються ставки податків.

3. Преамбулою проектів рішень визначено, що проекти рішень розроблено на виконання Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2018 році» від 20.12.2016 року № 7191-VIII, ст. 4 та 8 Закону України від 11.09.2003 № 1160-І «Про засади державно-регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Однак, Закон України від 20.12.2016 року № 7191-VIII носить назву «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2017 році» та регулює питання встановлення ставок та сплати місцевих податків і зборів на 2017 рік.

Враховуючи, що проектами рішень встановлюються ставки місцевих податків та визначаються їх обов'язкові елементи на 2018 рік, пропонуємо виключити посилання на зазначений Закон України з преамбули рішень.

Закон України від 11.09.2003 № 1160 «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» визначає правові та організаційні засади реалізації державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності, у тому числі, органами місцевого самоврядування.

Отже, пропонуємо у преамбулі проектів рішень назву Закону України від 11.09.2003 № 1160-IV викласти коректно, а також зробити посилання, крім статей 4 та 8, на розділ VI «Здійснення державної регуляторної політики органами та посадовими особами місцевого самоврядування» та статті 1-14 зазначеного закону.

4. Проектами рішень доручається секретарю сільської ради оприлюднити рішення на інформаційному стенді сільської ради, через сільську бібліотеку та офіційний сайт Кіровоградської районної ради.

Але, відповідно до статті 12 Закону регуляторні акти, прийняті органами та посадовими особами місцевого самоврядування, офіційно оприлюднюються в друкованих засобах масової інформації відповідних рад, а у разі їх відсутності - у місцевих друкованих засобах масової інформації, визначених

цими органами та посадовими особами, не пізніш як у десятиденний строк після їх прийняття та підписання.

Враховуючи вищезазначене пропонуємо забезпечити оприлюднення прийнятого рішення відповідно до вимог статті 12 Закону.

Щодо Проекту 1.

Проектом 1 встановлюються ставки єдиного податку для платників такого податку першої-четвертої груп, визначаються деякі обов'язкові елементи такого податку.

Відповідно до пункту 293.1. статті 293. ПКУ, ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Вимогами пункту 293.2 статті 293 ПКУ встановлено, що фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

- 1) для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;
- 2) для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Таким чином, до повноважень органів місцевого самоврядування віднесено виключно встановлення ставок єдиного податку для платників такого податку першої та другої груп, визначення обов'язкових елементів саме для цих категорій платників єдиного податку.

Ставки єдиного податку для третьої та четвертої груп платників єдиного податку встановлено у фіксованих розмірах ПКУ та не потребують встановлення рішеннями органів місцевого самоврядування.

Підпунктом 1.4.1 пункту 4 Проекту 1 встановлюється ставка єдиного податку для першої групи платників єдиного податку у розмірі 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року для всіх видів діяльності.

З метою приведення Проекту 1 у відповідність до вимог ПКУ, пропонуємо визначити ставки єдиного податку для першої групи платників єдиного податку у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Пропонуємо в Проекті 1 внести редакційні правки в частині визначення правильної нумерації пунктів та підпунктів (проект 1 має по два пункти під номерами 3 та 4 та два підпункти під номерами 1.4).

Щодо Проекту 2

Проектом 2 встановлюються ставки плати за землю (у тому числі, орендної плати), визначаються деякі обов'язкові елементи земельного податку.

1. Пунктом 14 Проекту 2 регулюються питання «орендної плати».

Підпунктом 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 ПКУ визначено, що плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку **або орендної плати** за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Відповідно до пункту 288.1 статті 288 ПКУ, підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Згідно з вимогами пункту 288.4 статті 288 ПКУ, **розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.**

Пунктом 288.5 статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Пропонуємо виключити з Проекту 2 пункт 14, а назву Проекту 2 викласти у наступній редакції: «Про встановлення земельного податку на території Володимирівської сільської ради на 2018 рік».

2. У підпункті 1.3 пункту 3 Проекту 2 визначено, що базою оподаткування є нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом.

Встановлення порядку індексації нормативної грошової оцінки земельних ділянок не входить до обов'язкових елементів податку та визначається виключно ПКУ. **Індексація нормативної грошової оцінки земель проводиться відповідно до статті 289 ПКУ.**

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо викласти зазначений пункт проекту у наступній редакції: «нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до статті 289 розділу XII Податкового кодексу України».

3. Пунктом 1.4 пункту 1 та пунктами 5, 6, 7 Проекту 2 встановлюються ставки податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, для різних груп платників податку. Ставки земельного податку встановлюються за наступні земельні ділянки:

житловий фонд;

землі комерції;

садові товариства.

Відповідно до статті 19 Земельного кодексу України, землі України за основним цільовим призначенням поділяються на такі категорії:

а) землі сільськогосподарського призначення;

б) землі житлової та громадської забудови;

в) землі природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення;
г) землі оздоровчого призначення;
г) землі рекреаційного призначення;
д) землі історико-культурного призначення;
е) землі лісгосподарського призначення;
є) землі водного фонду;
ж) **землі промисловості**, транспорту, зв'язку, **енергетики**, оборони та іншого призначення.

Пунктом 274.2. статті 274 ПКУ визначено, що за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності), ставка податку встановлюється у розмірі, не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

Відповідно до статі 35 Земельного кодексу України, земельні ділянки для садівництва відносяться до земель сільськогосподарського призначення та можуть використовуватись для закладання багаторічних плодових насаджень, вирощування сільськогосподарських культур, а також, для зведення необхідних будинків, господарських споруд, тощо.

Крім того, садівницьке товариство може мати землі загального користування, до яких належать земельні ділянки, зайняті захисними смугами, дорогами, проїздами, будівлями і спорудами загального користування (пункт 4 статті 35 Земельного кодексу України).

Враховуючи вищевикладене, пропонуємо привести категорії земельних ділянок, за які встановлюється земельний податок, до вимог Земельного та Податкового кодексів України.

4. Пунктом 5 Проекту 2 встановлюються ставки земельного податку для фізичних осіб – одноосібників.

Натомість, Земельним кодексом України, ПКУ та іншими нормативно-правовими актами України не визначено поняття «фізичні особи – одноосібники».

Відповідно до статті 1 Закону України «Про особисте селянське господарство», **господарська діяльність, яка проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально, або особами, які перебувають у сімейних чи родинних відносинах і спільно проживають, з метою задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки і споживання сільськогосподарської продукції, реалізації її надлишків та надання послуг з використанням майна особистого селянського господарства, у тому числі й у сфері сільського зеленого туризму, є особистим селянським господарством.** Діяльність, пов'язана з веденням особистого селянського господарства, не відноситься до підприємницької діяльності.

Таким чином, формулювання абзацу 1 пункту 5 Проекту 2 пропонуємо привести у відповідність до вимог Закону України «Про особисте селянське господарство»

5. Пунктом 7 Проекту 2 встановлюються ставки земельного податку для фізичних осіб за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, у відсотках від середньої (базової) вартості земель населеного пункту.

Відповідно до вимог пункту 274.2 статті 274 ПКУ, ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється **у відсотках від їх нормативної грошової оцінки.**

Таким чином, пропонуємо пункт 7 Проекту 2 привести у відповідність до вимог пункту 274.2 статті 274 ПКУ.

6. Пунктом 4 Проекту 2 визначено, що ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Володимирівській сільській раді а саме – 5%.

Відповідно до пункту 277.1 статті 277 ПКУ, ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється у розмірі не більше 5 відсотків **від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.**

Тому, пропонуємо викласти пункт 4 Проекту 2 у наступній редакції: «4. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких не проведено, розташовані за межами населених пунктів, встановлюється у розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Кіровоградській області».

7. Пункт 12 Проекту 2 пропонуємо привести у відповідність до вимог статті 282 ПКУ, якою встановлено перелік юридичних осіб, які звільняються від сплати податку.

8. Відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ, одиниця площі оподатковуваної земельної ділянки:

- у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв'язку вищевикладеним, пропонуємо у Проекті 2 зазначити одиницю виміру оподаткованої площі земельної ділянки, в залежності від її місцезнаходження.

9. Проект 2 потребує визначення правильної нумерації пунктів, а саме, після пункту 1 йде пункт 3 (пункт 2 відсутній).

Щодо Проекту 3

Проектом 3 встановлюються ставки податку за нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, визначаються деякі обов'язкові елементи такого податку.

1. Пропонуємо пункт 2.2. пункту 2 Проекту 3 привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ, яким затверджено перелік житлової та нежитлової нерухомості, які не є об'єктом оподаткування.

2. Підпунктом 8.2 пункту 8 Проекту 3 встановлюється пільга з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченою такими статутами (положеннями).

Натомість, частиною и) підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ визначено, що об'єкти нерухомості, які перебувають у власності релігійних організацій, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність, **не є об'єктом оподаткування.**

Таким чином, пропонуємо виключити з пункту 8 Проекту 3 підпункт 8.2.

3. Підпунктом 8.3 встановлюється пільга з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, а саме: господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо.

Тип та розмір такої пільги Проектом 3 не встановлюється, тому, пропонуємо викласти підпункт 8.3 пункту 8 Проекту 3 у наступній редакції: «Не сплачується на території Володимирівської сільської ради податок з об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, а саме, господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції, тощо.»

Таким чином, проекти рішень потребують доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог Земельного та Податкового кодексів України.

Враховуючи вищевикладене, проекти рішень не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізів регуляторного впливу до проектів рішень (далі – АРВ)

АРВ до проектів рішень не в повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Так, у розділах I АРВ «Визначення проблеми», розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема, навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Водночас, в розділах I АРВ розробником проектів рішень не визначено проблеми, які передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували їх наявність,

масштаб та важливість, не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які проблеми мають найбільший негативний вплив. **Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності** – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

Відсутність в АРВ визначених проблем не дозволить оцінити правильність та ефективність встановлених цілей державного регулювання, визначених у розділах II АРВ проектів рішень.

При описі альтернатив вирішення проблеми в розділах III Проекту 1 та Проекту 2, розробником визначено дві альтернативи, одна з яких – не прийняття рішення. В описах такої альтернативи зазначено, що попередні рішення про встановлення місцевих податків (єдиного податку та земельного податку) будуть скасовані як такі, що не пройшли регуляторну процедуру, а суб'єкти господарювання (платники податку) залишаться без нормативного акту. При цьому, розміри ставок, що будуть застосовуватися у випадку реалізації зазначеної альтернативи, не описані.

Відповідно до підпункту 12.3.5 пункту 12.3 статті 12 ПКУ, якщо сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у встановлений термін не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків і зборів на наступний рік, такі податки справляються, виходячи з норм ПКУ, із застосуванням їх мінімальних ставок та без застосування відповідних коефіцієнтів, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передусь бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю.

Таким чином, при визначенні витрат та вигід для держави, громади та суб'єктів господарювання розробником проектів рішень не враховано всі вимоги ПКУ, та не оцінено їх вплив на учасників регуляторного процесу.

В описі альтернативи «Не прийняття рішення» в розділі III Проекту 3 здійснено вибір альтернативи, розробником зазначено, що така альтернатива є неприйнятною.

Натомість, відповідно до додатку 1 до Методики, вибір альтернативи, що пропонується для реалізації, здійснюється в розділі IV АРВ «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» після розрахунку вигід та витрат для держави, громади та суб'єктів господарювання, з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей.

У розділах III АРВ проектів рішень, при описі вигід та витрат для держави, громади та суб'єктів господарювання, розробник проектів рішень обмежився виключно текстовим описом, не наведено жодних витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

При оцінці впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання в розділах III АРВ Проекту 2 та Проекту 3 неправильно визначено питому вагу суб'єктів малого та мікропідприємництва (далі – СМП), що призвело до

відсутності розрахунку Тестів малого підприємництва
(М-тестів) в АРВ.

Враховуючи те, що під дію проектів рішень підпадають виключно СМП (за даними таблиць розділу III АРВ проектів рішень), питома вага таких суб'єктів господарювання складає 100 % від загальної кількості суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання.

У зв'язку з відсутністю всіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проекту регуляторного акту, розробником не доведено, що існуючі регулювання не вирішують проблему та потребують вдосконалення; не обґрунтовано, що запропоновані розміри ставок, які пропонується затвердити проектами рішень, є найбільш оптимальними для досягнення встановлених цілей.

Відсутність розрахунків витрат суб'єктів господарювання в АРВ до проектів рішень не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Розділами VII АРВ до проектів рішень визначено, що строк дії регуляторних актів – до повторного відстеження (здійснюється через один рік) з подальшим продовженням чи внесенням відповідних змін.

Натомість, **органи місцевого самоврядування**, в рамках, визначених Бюджетним та Податковими кодексами України, **мають до 15 липня кожного року прийняти та оприлюднити рішення про встановлення місцевих податків та зборів на наступний рік**, з визначенням обов'язкових елементів, встановлених положеннями ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Виходячи з норм пункту 5 статті 2 та частини першої статті 3 Бюджетного кодексу України, **бюджетний період для всіх бюджетів, що складають бюджетну систему України (однією із складових якої є бюджети місцевого самоврядування), становить один календарний рік, що починається 1 січня кожного року і закінчується 31 грудня того ж року.**

Таким чином, строк дії проектів рішень – 1 рік.

Відповідно до статті 10 Закону, періодичні відстеження результативності не здійснюються, а повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку.

Враховуючи те, що проектами рішень не встановлено строку проведення повторного відстеження, повторне відстеження результативності регуляторних актів повинне бути здійснене за три місяці до закінчення бюджетного строку.

Розділами VIII АРВ Проекту 1 та Проекту 2 прогностичні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються на 2016 та 2017 рік, розділом VIII АРВ Проекту 3 – числові показники на 2018 рік встановлено виключно для надходжень до бюджету від сплати податку.

Пунктом 10 Методики визначено, що прогностичні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом, обов'язковими з яких повинні бути:

- розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта;
- кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта;
- розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта;
- рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

Отже, зазначені показники повинні бути встановлені в розділах VIII АРВ до проектів рішень на 2018 рік.

Відсутність коректно встановлених прогностичних значень показників результативності регуляторних актів не дозволить у подальшому оцінити досягнення регуляторними актами встановлених цілей та встановити ефективні ставки місцевих податків на наступний бюджетний рік.

Щодо М-тесту Проекту 1.

В таблиці розділу 3 М-тесту Проекту 1 розробником зазначене, що під дію регулювання підпадає 7 СМП.

Натомість, при оцінці впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання у розділі III АРВ Проекту 1 визначено, що під дію регулювання підпадає 4 СМП.

При визначенні «прямих» витрат СМП не наведено формул їх розрахунку, не визначено кількості СМП в розрізі платників єдиного податку першої та другої груп, що не дозволяє оцінити правильність такого розрахунку.

Отже, пропонуємо уточнити наведені в АРВ проектів рішень дані, та здійснити перерахунок з урахуванням вимог ПКУ та Методики.

Щодо експертних висновків

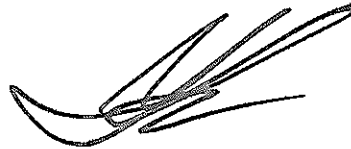
Згідно з вимогами статті 34 Закону до уповноваженого органу разом з проектом регуляторного акта подаються підписаний аналіз регуляторного впливу та експертний висновок відповідальної комісії про відповідність цього проекту вимогам статей 4 та 8 Закону, порядок та строки підготовки якого встановлюються регламентами відповідних рад.

Натомість, експертні висновки до проектів рішень підготовлено формально, про що свідчить відсутність інформації про дотримання розробником принципів регуляторної політики, аналізу проблем та наслідків від реалізації зазначеного регулювання, розглянутих альтернатив, тощо. Зазначене не дозволяє проаналізувати строки та порядок проходження регуляторної процедури, необхідність впровадження запропонованого державного регулювання та його відповідність існуючій проблемі.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проекти рішень Володимирівської сільської ради Кіровоградського району Кіровоградської області «Про встановлення єдиного податку», «Про встановлення податку на майно в частині платі за землею», «Про встановлення податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а їх аналізу регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 із змінами від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування необхідності впровадження даних регуляторних актів та відповідності їх принципам державної регуляторної політики.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
Служби України

К.М. Ляпіна